

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2016. január 3.
Karácsony 2. vasárnapja

Az igazi világosság

Karácsony napján, az ünnepi szentmise evangéliumában már találkoztunk Szent János írásának bevezetőjével, az úgynevezett Ige-himnusszal, amelyet ma, a karácsony utáni második vasárnapon olvasunk a liturgikus év rendjének megfelelően. Ma a szövegrész egyetlen kijelentéséről elmélkedjünk, amely így szól: Jézus Krisztus, „**az Ige az igazi világosság volt, amely a világba jött, hogy megvilágítsa minden embert.**”

A fény mindig igazodási, tájékozódási pont. Gondoljunk csak a világítótornyokra, amelyek fénye figyelmezteti a hajósokat a veszélyes zátonyokra és sziklaszirtekre. A tornyok fénye segít, hogy megtalálják a biztonságos utat céljuk felé. Jézus az igazi világosság, aki megmutatja nekünk, embereknek, hogy milyen úton érdemes elindulnunk és haladnunk. Tanításának fénye megvilágítja az Isten felé vezető utat. Jézus szavainak igazsága beragyogja életünket, örömmel tölti el szívünket, mert Istenben meglátjuk azt, aki felé tart emberi életünk.

A teljes sötétségben nem tudunk tájékozódni, botorkálunk, tapogatózunk, elbizonytalanodunk, eltölt minket a félelem. A sötétség a hitetlenséget és a bűnös állapotot is jelképezi. Jézus, az Isten Fia azért jött el a világba, hogy a bűn sötétségét eloszlassa, a hitetlenség homályát megszüntesse, és minden embert elvezessen a hit világosságára. Ebből a szempontból értjük meg, hogy miért olyan különlegesek Jézusnak azok a csodái, amikor vak embereket gyógyít meg, adja vissza látásukat. E csodák azt jelképezik, hogy a mi Urunk felnyitja az emberek szemét, elvezeti őket a hit világosságára.

A világtörténelem hallatlan eseménye, hogy Isten emberré lesz és eljön a földre. Jézus nem színész módjára játssza el az ember-szerepet és nem jellemként veszi magára az emberi testet, hanem valóságos emberként születik meg, él és hal meg.

Ezt a küldetést kapja az Atyától: születésétől a haláláig éljen emberként! Jézus, a valóságos ember meghív minket, hogy éljünk vele, legyünk közösségben vele, éljünk az ő szeretetében, éljünk az ő világosságában.

Növekvő fényben

Az adventi időszak és a karácsonyi ünnepkör a fényről, a világosságról és annak növekedéséről szól.

Advent elejétől kezdve mindig egy-egy több gyertyát gyújtottunk meg az adventi koszorún és egyre nagyobb lett a fény. Nem csak a templomban és az otthonunkban, hanem a szívkünkben is növekedett a fény, ahogyan egyre közelebb kerültünk Jézus születéséhez. Karácsony éjszakáján mennyei fényben jöttek el az angyalok, hogy meghirdessék a Megváltó születését, s ez a mennyei fény megmutatta a pásztoroknak és nekünk az ő jelenkori utódaiknak a betlehemi istálló jászólában fekvő gyermekhez az utat. A napkeleti bölcseket vezető csillag fénye tovább növelte a világosságot a világban és a lelkünkben.

Képmásod vagyunk

Istenünk, irgalmas Atyánk! Te Fiaidban, Jézus Krisztusban újjáteremtetted az embert.

Amikor pedig arra hívsz minket, hogy éljünk veled, éljünk a te szeretettedben, akkor meghívást kapunk az újjászületésre. Te az embert a saját képedre és hasonlatosságodra teremtetted. Neked köszönhetjük létünket, a te teremtményeid és a te képmásod vagyunk. Atyánk! A te Fiaid, Jézus, aki valóságos ember és valóságos Isten, a te tökéletes képmásod, hasonmásod, akit azért állítasz elénk, hogy benne felismerjük, milyenné kell válnunk. Irgalmas Jézus, mutasd meg nekünk, miként válhatunk a mennyei Atya kedves gyermekeivé!

Karácsony 2.
vasárnapja
Sir 24,1-4.12-16
Ef 1,3-6.15-18
Jn 1,1-18

Hétfő
1Jn 3,7-10
Jn 1,35-40

Kedd
1Jn 3,11-21
Jn 1,43-51

Szerda, Urunk
megjelenése
Iz 60,1-6
Ef 3,2-3a. 5-6
Mt 2,1-12

Csütörtök
1Jn 3,22-4,6
Mt 4,12-17. 23-25

Péntek
1Jn 4,7-10
Mk 6,34-44

Szombat
1Jn 4,11-18
Mk 6,45-52

Urunk megke-
resztelkedése
Iz 42,1-4. 6-7
ApCsel 10,34-38
Lk 3,15-16.21-22